

Вискамъ виснѣ см. подъ сл. врещи.

Високосна година: Надтуреный день нарѣкли „двалѣти шесты прѣди календы-ты на Марта“; по латински го назвали *bis-sex*, а оттука излѣзла дума *bissectil* или высокосна *Л. Д. 1869 р. 1—2.*

Високъ пр. Височъкъ ум. 1) высокій; употребляясь въ измѣреніяхъ, чередуется съ адвербіальними образованіями выше (исл. єфи *alte*), выси (мн. ч.): Срядъ гора дъру високу. *D. S. 7, 60.* Ду триста змея са собрали На еринска вишна (*sic*) планина. *ib. 8, 1—2.* Ангелина люси дума-та свѣрши, И вятровя съмагли дойдоха, Та си ѿ грабнаха И на вишне планина уткараха. *ib. 9. 30—33.* Паторъ паторъ поджина, посла баба козици на два рида високи, на два дола широки. *M. 661.* Тамо да градишъ висока кула. *ib. 424.* Моме, какъ си тенко и *восоко*, Уще да си цѣрнооко. *ib. 290.* Плѣть обычно є высокъ единъ человѣчески стасъ (бой). *Пк. 33.* Черноока певѣста, черноока высока! *Ч. 34.* Малоснажести хора сир. высоки четыре крака. *X. II, 37.* Ти се качи на виси дивани. *Вв. 76. 80.* Термиты-ты градять на глубокъ основа сграды, *высокы выше* отъ една нога. *Л. Д. 1873 р. 170.* Прѣвый рядъ (*на сподища-та*) бяше досто высочекъ. *ib. 1874 р. 124.* 2) громкій: Високиятъ разговоръ и препиринте: З. *345.* Мома-та не ся смѣе прѣдъ момци-тѣ, нито на гласъ, не ся разговаря высоко, а по тихонко съ дружкѣ-тѣ си. *Ч. 64.* Богомилите сѧ смиренни, скромни, тихи; тие сѧ пожалѣле отъ дѣлги пости, нищо суетно не говорять и никогда са не смѣять високо. *З. 158.* Тамъ въ плодни поля широки Бѣлгарски млади дѣвойки Съ гласове звѣнѣть високи Кат' сбирашъ житни ражкайки. *Л. Д. 1875 р. 121.* Царятъ иззыка **нависоко**. *X. I, 83.* „Учителю!“ издума младиять гостенинъ на высоко. *Зк. 43.*

Височина с. ж. Височинка ум. высота: Ясній гласть на кукувицата са отзываше на близнитѣ височинки. *Зк. 132.* Подиръ малко видѣхме една извѣредно голѣма птица (роко) да слази отъ небеснитѣ высочени. *X. II, 33.*

Вистински пр. 1) истинный: Троемски Христяни они безвѣрници Не вѣрувамъ вистински господа Іисуса Христоса. *M. 31. 2)* правдивый: Слушашъ пиле кѫде пеять? Големъ aberъ ни донесе. Аль є пиле отъ вистинско, Аль є пиле на страмота? *M. 137. Ср. сл. диванъ, чардакъ, извиси, вишне, вишемъ.*

Высю эпит. искры въ загадкѣ: Высю выси, блячу клечи; хриня блячу фана выси?—Саждie-то и искра-та. *Ч. 122.*